

# Auca dels Reis d'Igualada 1991



Avui amb gran compleriu  
plau-me al vos Déu vos guard!  
Que la festa que comença  
siga bona i alegre.



Preparem aquest gran dia  
amb quatre ratlles de vers,  
perquè tingui poesia  
l'aire de l'univers.



Per cap d'aquí nostra mainada  
amb l'esquard molt commoçat  
dina la carta tancada  
a l'aire poble Parat.



De les cartes, n'he llegut una  
que així deia tristament:  
«No vull res! Nols una engruna  
de salvi i guarniment».



Amb seu bastat d'os i diuen  
que aquest any han fet bondat;  
alguns ploren, altres riuen  
fent rotllana al seu costat.



Quatre dies d'intensitat  
per als infants adolorats,  
són certa la promesa  
dels regals tan dolçats?



Una dolça melodia  
molt al llum es fa sentir,  
l'entremes l'infant somnia  
dintre els placs del seu coisir?



Tots sentim en aquest dia  
una cosa diferent,  
una esperança i alegria  
que se'n posa al pensament.



La claror de mitja tarda  
es fa un gris indolent,  
la llum no fa basarda  
que es molt bella aquesta nit?



Tot respira benaurança  
i avui tot es transparenç,  
és l'estrella que s'atansa  
que ha vingut de l'Orient?



La gent espera ansiosa  
el serval dels tres coets,  
la neu dia meravella  
«Quan portaran els magistres?»



Ja s'acosten a Igualada,  
malgrat el fred de la nit,  
i una llum tornassolada  
ens va entrant dintre del pit.



Un visse de realitat  
i d'excelsa majestat;  
una estrella al cel suspesa  
com a sospira d'infant.



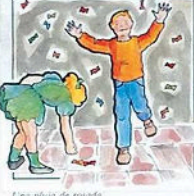
Ja és aquí la comitiva  
embolicada de llum,  
te una gràcia que captiva  
i tot l'aire es un perfum!



El primer, com cada anyada,  
la visita a l'Hospital,  
posar joia a la mirada  
de famic: que estis malalt.



Quan arriben a la plaça  
el rei blanc, ja un parlament,  
dins que sempre a cada casa  
hi haç un amor i sentiment.



Una pluja de rialada  
em del cel prodigament;  
són caramels per a la mainada  
i els han dit de l'Orient.



Un seguici interminable  
de crua de tres colors,  
tenen la paraula amable  
i l'esquard molt fondós.



Resona fort la música  
mentre un patge va cantant:  
«Em vols dir noia bonica  
per que avui m'agrada tant?»



I tu infant, cara menuda,  
que te mes de murga anys,  
una joia mai viscuda  
tindràs prompte al teu davant.



I tu, nena menuda  
que portar tens l'esquard blau,  
pensa sempre confuada  
que aquesta ves portar la pau.



I també moltes joves  
que segueixen l'esquard;  
una caseta per a nenes  
i una "mou" al nen gran.



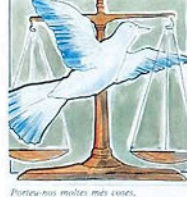
I per a tu, noia encara,  
l'abraçada i el petó  
del colant que ja l'espera  
amb el cor pur i el llum.



Per als pares, una promesa  
d'esperança per al demà,  
una vida de tendresa  
i un desitj que escomçar.



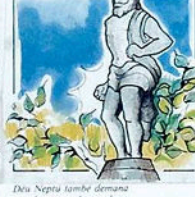
I aquella avia tan velluda  
que té mes de murga anys,  
que té records al porta  
l'esperança del seu avia.



Porteu-nos moltes més llores,  
pau, justícia i veritat;  
I heu-nos carter nous  
que en el cor han arrelat.



Una gent necessitada  
els saplica pas a treball,  
i una vida consueguda  
que portar no han tingut mai!



Dins Neptú també demana  
una força que ha perdut;  
venen l'arna sobirana  
es troba molt desvalgut.



Demanem per nostra terra  
ja s'entien pel baixos,  
missatgers de la sorpresa  
sota un cel tan pur i blau?



El crasi amb lleugeresa  
ja s'entien pel baixos,  
missatgers de la sorpresa  
sota un cel tan pur i blau?



I llavors, quanta alegria  
en la cara dels infants,  
tot un món de fantasia,  
de regals, es porten tanta!



El rei portar amb diligència  
els donen bun mossatell,  
però amb mesura i prudència,  
que no vagen de goret!



I veiem el patge negre  
i també el ros i el blanc,  
que estaven els tres a terra  
amb el nen tot van juegar.



Hi ha bullicia i gran gatzara  
pels carrers de la ciutat;  
la gent portar a la cora  
el senyal de l'antinat.



Els magis diuen esperança  
dintre l'Asil del Sant Crist,  
infantes fe i confiança  
en el cor que estigué trist.



Si la cursa de la vida  
a vegades es punyent,  
excitem la veu que ens crida  
d'aquests reis de l'Orient.



que ens diuen amb senzillesa  
que estimem molt els infants!  
«Avia, carícia i tendresa,  
comprensio quan seran grans!»



Porteu també una llum clara  
i més coher i unitat;  
per als edils, que són encara  
de la ciutat.



Igualada culta i noble  
complerta de les llores,  
es llegat de nostre poble  
la vinguda dels tres reis.



I us diem ara amb reconça:  
«Gràcies magis! Fins a l'any vinent!  
Ens heu donat l'esperança  
d'un món nou més esplendent!»

